21
வீணல்
PR

வண்ணம்

வண்ணம்

யாழ் வடமராட்சி பருத்தித்துறையைப் பிறப்பிடமாகவும்
பொலிகண்டியை திருமணத்தால் இணைப்பிடமாகவும்
திருக்கோணமலையை வாழ்விடமாகவும் கொண்ட
நற்பாதை நின்றொழுகிய பெண்ணார்
அமரர்

திருமதி. நாகேஸ்வரி தில்லைமுகிலன்

அவர்கள்
நினைவுக்குத் தந்தோம்
வண்ணம்

யாழ் வடமராட்சி பருத்தித்துறையைப் பிறப்பிடமாகவும்
பொலிகண்டியை திருமணத்தால் இணைப்பிடமாகவும்
திருக்கோணமலையை வாழ்விடமாகவும் கொண்ட
நற்பாதை நின்றொழுகிய பெண்ணார்

அமரர்

திருமதி. நாகேஸ்வரி தில்லைமுகிலன்

அவர்கள்

நினைவுக்குத் தந்தோம்

வண்ணம்

ஆறுதலாய் இரு, அது போதும்.

பருத்தித்துறை
கோட்டுவாசல்
அம்மனிடம் கேட்டவரம்
நீ என்பாய்
கோட்டை மலையான்
கோணேசரிடமும்
கேட்டேன் வரம் என்றாய்
பொலிகை
கந்தவனத்தான்
காப்பான் என்றாய்
கூட்டிச் சென்றவர்
யாரென்று எனக்குத் தெரியாது
எங்கிருந்தாலும் அங்கு நீ
ஆறுதலாய் இரு
அது போதும்.

அன்புப் பிரவாகம்

அமரர்

திருமதி. நாகேஸ்வரி தில்லைமுகிலன்

[1950. 08. 18] - [2006. 12. 14]

அவர்களின் நினைவில் வார்த்தெடுத்த
வண்ணம் இது

இறந்த நாள் வெண்பா

பெருவிய ஆண்டது மாமார்கழி ஈரேழுநாளில்
திருவாட்டி தில்லைமுகிலன் நாகேஸ்வரி – அமரபட்ச
திதிதனில் எல்லையற வான்விரிவில் இறையோர்
பதிதனற்கு சேருதலானார் நிறைவே.

மஞ்சள்

மஞ்சள் நிறமது மாது உனக்கு
நெஞ்சை அள்ளும்
புதுக் கோலமிடும்
மஞ்சளும் மாவாகிக் களியாய்
உன்னுடல் மீதினில் உரிமைகொள்ளும்
மஞ்சளும் ஆகினோம்
மனமது வேகினோம்
வாஞ்சைக் குரிய உங்கள்
நெஞ்சிற் கினியார் இங்கு
நொந்து மடிகின்றோம்.

கும்பம்

மாவிலை தோரணம்
பூரண கும்பம்
நோர்க்கும் நோன்பில்
காத்து நின்ற பக்தி மகளே
மாவிலை தோரணம்
பூரண கும்பம் யாவும் ஆகி
தேவியே உந்தன் பாசப் பூசைக்கு
நிரந்தரமானோம் நீ ஒரு காவிய நாயகி
காலத்தால் அழியா உந்தன் நினைவில்
என்றும் நாம்.

பட்டும் மாலையும்

பட்டும் மாலையும் - நீ
தொட்டு அணியாத கடவுள்
படங்கள் இல்லை எம்வீட்டில்
வீடே கோயிலாய் விளங்கவைத்த எம்
பட்டே மாலையே நீ
பொட்டென்று போனதாலே
பட்டமரமாய் போனோம் நாம்
விட்டேகிப் போனாலும் நீ தினம்
பட்டும் மாலையாகும் எம் உயிர்
விட்டேகிப் போகும் வரை
பட்டும் நாமாவோம் மாலையும் நாமாவோம்
கொட்டும் மேளமும் நாமாவோம்
உன் நாமம் நிதமூதும்
நாதஸ்வரமும் நாம்தானே.

திருநீறு

திருநீறு நின் திருமுகத்தை
ஒரு நூறு அழகூட்டும்
பெருமாட்டி நீ நீறிட்டால்
தன்பாட்டில் நுதல் துலங்கும்
முக்கீற்று முகம் பார்த்து
முன் நிற்போர் உங்கள்
பக்கத்தில் வந்தணைவர்
பக்தியில் முகிழ்வர்
எக்காலம் அம்முகம் காண்போம்
நீறாகிப் போனதம்மா எங்கள் நெஞ்சம்
தினம் தோறும் உன்
திருமுகம் தனிற்கு
திருநீறாய் எமைத் தரிப்போம்.

மணி

இதயமணி நீ அறுந்து போனதாலே
கண்மணியை நாமிழந்தோம் அம்மா
உதயமது இனிஎங்கே எங்களுக்கு
சிதைவான எம் மனங்கள் மீளுமோ அம்மா
சதை உயிர்க்கலவையல்ல நீர்
எதையுமே பிறர்க்கீயும் பிறவியம்மா
வதைபட்ட போதும் உந்தன் உயிர்நாம்
மணியாக மாறி உனை ஒலியாக்கும்
கதைமாந்தரானோம் காண்.

பூசை

பண்ணும் இசையும் பிரியாப் பிணைந்தது போல்
பண்பும் அன்பும் நெஞ்சிற் பிறப்பித்திருந்தாய்
பாசக்கை கொண்டே தழுவி பார்வைப் பெருவிரிவில்
நேசப் பிறப்பானாய் நெஞ்சப்பூசை செய்கின்றோம்.

தீபம்

நிலம் நீள் வானம் கடல்
நிறைந்திருந்த இருளினை
சீலம் தளைக்க சிறை மீட்க
வலம் வந்த சூரியனாய்
காலமாகும் வரை நீ
கலந்திருந்த உற்றவனை
கோல வடிவான நீ பெற்றவரை
ஊனை உருக்கி உதிரம் ஈய்ந்து
நாலும் நாமறிய நல்லறிவாகி
கோயில் கொண்டிருந்த தெய்வமே
வேலும் வில்லும் பட்ட நெஞ்சமாய்
நாளும் பொழுதும் நாம் துடிக்க

கொல்லும் கூற்றுவன் கூட்டிச்
சென்றதுமெங்கே சொல்
ஞாலம் முழுதும் தேடுகின்றோம்.

சென்றவழி தெரியா
செயலிழந்த நிலையாய்
சேய்களுடன் நானும்
சேர்ந்தே பிறந்த உன்னவரும்
சாய்ந்து வந்த பந்தமானோரும்
சோர்ந்தே விழுந்தோம் சோகம்
நீங்கா நிலையானோம்
சீர்கொள் தீபப் பூசையை
தினமது தவறா நீசெய்வாய்
பார்த்திருந்து பரவசமாவோம் நாம்
திரியின்றி நெய் இன்றி
எரிகின்ற தீபமானோம்
நிகரிலா உந்தனுக்கே.

பூ

பூவே நீ கொய்த பூ
எண்ணப்பட முடியாது தாயே
பூவுலகுக் கோயில் தெய்வங்கள் நீ
பூ சூட்டியதை ஏன் மறந்தார்
பூ வண்ணப் பெருநிதியே பூவால்
பூசிக்கா நாள் ஏது
நேசித்திருந்த எங்கள்
நெஞ்சங்கள் இனி
சுவாசிப்பதும் உன் நினைவே
பாசத் திரள் நாம் தாயே
வாசப் பூக்களானோம்
உன் காலடிக்கு

மந்திரம்

மௌன மந்திரம் மொழியும்
சுந்தர நிறை மதியே
இறைபக்தி கொண்ட நிதியே
அருமைப் பெரும் குருதியே
நிரந்தரமாய் உடலால்
அகன்றது உண்மையே
அன்னவன் அனல் மூட்ட
அகன்றெம்மைச் சென்றாயோ
அனல் மூட்டிய அன்னவர் - தனியார் ஆனார்
உன்னவர் உன் நெஞ்சில் உள்ளவர்
எல்லோரும் சொல்லும் மந்திரம் நீயானாய்
கல்லும் உந்தன் பிரிவில்
கண்ணீர் வடிக்குதம்மா.

பால்

நூலிடைத் தேவியே நின்தன்
நால் நிலை பூசையாவும்
பாலதில் ஊறித் திளைக்கும் - அதில்
பக்திப் பரவசம் புதுவித்தை
அங்கு விதைக்கும்
பார்கும் மனங்கள் பரவசமாகும் நீ
சிதையாய்ப் போனாய் சிதைந்தோம் நாம்
வதைபட்டாலும் உனக்கு
தினமது வார்கும் பாலாய் ஆனோம்.

பழம்

வளமது மிகுந்து வாழ
பிறருமே நலமேயாக
வரமதைக் கேட்ட நீயோ
பழமுடன் பத்தி கற்பூரம் சாம்பிராணி

வெற்றிலை பாக்குத் தேங்காய்
பற்றுதலுடனே படைப்பாய்
அற்புதத்தாயே நீ எங்கே
பொற் பதம் வேண்டி அழுகின்றோம்
இத்தனை பூசைப் பொருள்யாவும்
எமையே ஆக்கித் தருகின்றோம்

தேவாரம்

ஓயாது உந்தன் நா
பாராயிரம் பண்ணும்
தேவாரங்கள் எங்கள்
தேகத்தை சுட்டெரிக்கின்றது
செவிப்பறை தன்னில்
பறை ஒலி என பரப்புகிறது - உன்
இன் குரல் எங்கள்
இதயத்தைக் குடைகின்றது
பண்ணோடு இசைபாடும்
பாலமுதுக் குரலெங்கள் காதில்
விண்ணதிர முழங்குகின்றது
கண்ணெதிரே நீ இருந்து
இசைத்தகானம்
விண்ணதிர வியாபித்தது
முளங்குகின்றது
விண்ணவர்கள் என்று நீ
சொன்னவர்கள்
விளங்கினாரோ விதி என்று
விதைந்துரைப் பாரோ
வருந்தி அழுவோர் நிரந்தரமானோர்
நாமே தான்
உன் நினைவில் என் நிலையானாலும்
தேவாரம் உனக்கே யானோமே நாம்

தீர்த்தம்

நீராய்
நீருடன் பாலும்
கலந்தே தீர்த்தமாய்
காத்திரமாக உள்ளங் கைநிறைய
வாயோடு கண்ணும் நனைய
உடல் சிதறலில் சிலிர்க்க
உந்தனுக்கே
ஆத்மாத்த தோத்திர தீர்த்தமாய்
ஆனோம் நாமே
கார்த்திகைப் பூவே
வண்ணச் சித்திரமே.

சந்தணம்

சந்தணம் சாற்றிய உன்முகம் தன்னில்
சாந்தமும் அன்பும்
சேர்ந்தே கமழும்
தெய்வப் பொலிவு இழையோடும்
எத்தனை அர்த்தங்கள் சேர்ந்த முகத்தினில்
சார்ந்த சந்தணம் சந்தோசம் கொள்ளும்
பார்த்து மகிழ்ந்தவர் சேர்ந்தவர்
சோர்ந்து விழுந்திட
சோகத்தில் ஆழ்ந்திட
சேர்ந்து வந்ததே சந்தணம் உன்னோடு
வெந்திடும் எம் உள்ளம்
சந்தணம் ஆகுது தாயே உனக்கே.

குங்குமம்

எழில்நிறை உன் நுதல் தனில்
ஏறி அமர்ந்திடக் குங்குமம்
என்ன தவம் செய்தது சொல்லம்மா
ஏழுதிசை அடர்இருள்
அகலவரும் பகலவன் போல்
உன்முகப் பரப்பினில் மெருகூட்டி
திலங்கியது பொய்யில்லை
வண்ணம்மா
குங்குமம் கொண்டுமே
எங்கு நீ சென்றாயோ
எங்களின்
இரத்தமே உறைந்திங்கு
குங்குமம் ஆகுதே
குலவிளக்கே உந்தன் நிரந்தர
குங்குமம் நாமுமே.

அறுகு, துளசி

அன்பும் காதலும் ஆதரவுப் பாசமும்
என்பும் ஈயும் கொடையது கொண்டும்
எந்தனுக்கின்றி எவர்க்கு மீயும்
பாத்திரமாத்து தங்கமென்றுன்னை
நித்தமும் வருவோர் சொன்னார் கண்ணே
கண்ணே முதலாய் மேனிக்கு
முன்னே இருக்கும் மூலிகை
அறுகைத் துளசியை ஆண்டவர்க்கும்
வேண்டி நிற்போர்க்கும்
வேண்டிய பூசை செய்தாய் - நாம்
அறுகாய்த் துளசியாய் ஆக்கினோம்
இறுதிவரையும் இருந்தாய்
இவ்வுலகில்
இனி நாம் அவையானோம்

பிரசாதம்

பாலும் பழமும் பஞ்சாமிர்தமும்
நால்வகை அமுதும்
படைத்தே நல்கி
உருகியே வாழ்ந்த நீ
தெய்வமானாய்
உந்தனுக்கே எம்மனம்
உள்ளன்பு நினைவுகள்
பிரசாதமாகுதம்மா.

நேர்த்தி

உன் வயிற்று உயிர்ப்புகள் நாம் நால்வர்
அருகினில் தந்தையொடு
மூத்தான் அப்பன் உன் முத்து தூரத்தில்
சுந்தரப் பெண் மக்கள் மூவர் நாம்
நிரந்தர நித்திரையில் நீங்கள்
அண்ணன் அழுதகுரல் தொலைபேசியில்
மனம் அழியும் வெளிப்பாடானது
நாங்கள் அழவில்லை
அப்பாவும் தான்.

எங்கள் அழுகையை நீ அழுதல்லவா
நிறுத்தி நிலையுயர வைத்தீர்கள்
நாங்கள் அழுதால் நீங்களும் அழுவீர்கள்
இனி ஒருபோதும் நீங்கள் அழக்கூடாது
நாங்களும் அழமாட்டோம்
புனிதப் பயணம் புறப்பட்டு விட்டீர்கள்
நாங்கள் அழுதால் யார் இனி
எமக்காக அழுவார் அம்மாதான்
எங்கள் தந்தையும் உங்கள் பிள்ளைதான்
நீங்கள் தந்த உறுதிமிக்க சக்தி
எங்களை உரமாக்கும்

எங்கள் வாழ்வு மகிழ்வாகும்
உங்கள் பாதத்தில் என்றும் நாங்கள்
நேர்த்தி, பொங்கல், குளிர்த்தி, படையல்,
ஆராத்தி, அவல்கடலை, வடைமாலை,
பாயாசம், இளநீர்
அத்தனையும் நாங்களே அம்மா
பெற்றவளே பெரும்பேறே தாயே.

பிள்ளைகள்

வாகனம்

அம்மம்மா நீங்கள் தெய்வமாம்
நாங்கள் உங்களை
நெஞ்சில் இருத்தி வீதிவலம்வரும்
வாகனங்கள் உங்களை
எப்போதும் சுமந்து திரிவோம்.

பேரன் பேத்தி

பக்தி

பெரியதொரு இழப்பு
இரு தாயினரை நாம்
உங்களை மாமியாக்கியதால் அடைந்தோம்
நாமினி உங்கள் நினைவுப் பக்தியாக
வாழ்வதே பெரிது

மருமக்கள்

மங்களம்

திங்களாய்த் திலங்குகின்ற
எங்கள் பொங்கு நெஞ்சத்தின்
அங்கமே ஆருயிரே
எங்கும் நிறைபொருளே
தங்கு தடையின்றிப் பாயும்
பெருநதியே தங்கமனதாளே தாயே
பொங்கிச் சொரிகின்ற
அன்பு ஊற்றே
எங்கள் இதயமதில்
நின்று நிலைத்துப்
பொங்கிச் சரிபவளே
எல்லார்க்குமாய் பொதுமைபாடும்
நின்தன் கணவன்
உந்தனுக்கு
வடிக்கின்ற நினைவுமலரில்
உன் நினைவில் நின்றார்
அனைவரையும் ஒன்றாக்கி - துயரை
மென்று விழுங்கி
கன்றைப் பிரிந்த தாயாய் நின்று
மங்களம் பாடுகின்றோம்
வண்ணவளே என்னவளே
எனக்கு எல்லாமாகி நின்றவளே
எல்லோர்க்குமாய் உனக்கு நீ
பெற்ற முத்துக்கள்
நான்கும் - நாம்
கோர்த்த மருமக்கள்
பேரன் பேத்திகள்
பாசநெஞ்சின்
கீதமானாய்.
மங்களம் பாடுகின்றோம்.

சரஸ்வதி சரணம்

ஞான சரஸ்வதி
ஞால பாமினி
கோல வடிவினள்
தூல மெய்ஞான
ஆய கலையாழும்
கால நிருத்திகை

தூய நிலையாகி
ஆய கலையினை
மேயும் மனதாக்கி
பாயும் அறிவாரம்
யாவும் எனதாக்கி
தாயும் ஆனவளே

தாழை எனதாக்கி
வாழ்வை உனதாக்கி
மீழ வென்மனமே
தமிழை உயிராக்கி
அமுதாய் சொரிவாக்க
அருளைத் தருபவளே

ஆதியும் நீயாகி
அந்தமும் தானாகி
ஓதி நிற்பவளே
போதினி யான நீ
ஏதினி எல்லாம் நீயே-
பாதனில் பரந்தவளே.

உனக்காக நான் படைக்க நீ பாடியது.

ஒரு மூச்சின் சிறு வரைவு

நான் பருத்தித்துறை எனும் ஊரில் 1950ம் ஆண்டு 8ம் மாதம் 18ம் திகதி பிறந்தேன். எனது தந்தை வேலுப்பிள்ளை தங்கவேலாயுதம் தாயார் முத்துச்சாமி அருந்தவம். இவர்களின் முதல் மகவும் மூத்த மகளும் நானே. பரமநாதன், இராமநாதன், நாகநாதன், செல்வசிவம், நந்தகோபால், கௌரிஅம்மாள், முத்துக்குமார் ஆறு சகோதரர்கள் பாசப்பிறப்புக்கள். என் தந்தையின் சகோதரர் சுப்பிரமணிய எனது சிறியதந்தை. சிறியதாய் சின்னமணி. இவர்கள் வழி எனக்குப் பல சகோதரர்கள் உண்டு. எனது தாயாரின் தம்பியார் முத்துவேல் மாமா இவர்மனைவி என் மாமியின் வயிற்றில் பிறந்தவர்கள். மச்சான், மச்சாள், மாறாத அன்பு கொண்டவர்கள். என் அம்மாவின் சகோதரிகள் மனோன்மணி, சண்டிகாபரமேஸ்வரி, பெரிய சின்னம்மாவை சின்னக்காச்சி என்றுதான் கூப்பிடுவேன். சின்னம்மாவை மணி அக்கா என்று கூப்பிடுவேன். இவர்கள் என்மேல் உயிர் எனக்குப் பல வழியில் பாசமுடன் குருநிலையிலும் இருந்தவர்கள். மணியக்காவின் கணவர் இளையையா ஆனந்தம் என்னை முதல் மகளாக நேசித்தவர். மணியக்கா இளையையாவின் பிள்ளைகளும் நாங்களும் ஒரே வீட்டில் ஒரே பிறப்பாய் வளர்ந்தவர்கள். அவர்கள் என்னை வண்ணமக்கா என்று அழைப்பது வாஞ்சை மிக்கதாக இருக்கும். செல்வமலர், கெங்காதரன், கலைச்செல்வி, தமிழ்ச்செல்வி, இரத்தினசோதி, கிரிதரன், ராதாகிருஷ்ணன் அக்காள் தங்கை பிள்ளைகள். எங்களுக்கு படிப்பு, அறிவு, பண்பு சொல்லித்தந்தவர் எங்கள் சின்னம்மா டீச்சர் சின்னக்காச்சிதான்.

எனக்குக் கலியாணம் பொலிகண்டி கந்தவனக் கோயிலில் நடந்தது. மாப்பிள்ளை திருக்கோணமலையில் இருப்பவர். என் கணவரின் தந்தை எனது மாமா தம்பிப்பிள்ளை மாமியார் தெய்வானைப்பிள்ளை. நான் திருமணம் முடிக்கும்போது அவர்கள் உயிரோடில்லை. என் கணவரை வளர்த்தவரான என் பெரியம்மா செல்லமுத்து பெரியமாமா வடிவேல் மாமி தங்கம் சின்னமாமா மகாலிங்கம் மாமி செல்வரத்தினம் சின்னம்மா தங்கம் சிறிய தந்தை நடராசா என்னை தங்கள் பிள்ளையைவிட நேசித்தனர். அதில் பெரியம்மாவின் மகள் அக்கா இலட்சுமியம்மா எங்களுக்காய் தன் வாழ்நாள் முழுவதையும் தன்னை அர்ப்பணித்து தனது சொத்துக்களும் எமக்குத் தந்து என்றும் நிலையாய் நின்றவர். சின்னமாமா சின்னமாமியின் பிள்ளைகள் தங்கவேல், இந்திராணி, சந்திராதேவி, செந்திவேல் என்னை தாயாக்கி மகிழ்வித்தனர். இவர்களில் இந்திராவின் கணவர் கணேசரெத்தினம் அன்பான தம்பி. சின்னம்மா தங்கம்மாவின் மக்கள் கெங்காதரன், வள்ளிக்கொடியும் என்னில் பிரியம் மிகுந்தவர்கள் ஆவார்கள். இவர்கள்வழி கதிரவேல், ரஞ்சி மிக அன்புக்குரியவர்கள்.

என் கணவர் பிறந்த திருக்கோணமலை வழியில் என் கணவரின் சிறிய தாயார் வள்ளிநாயகம் மாமனார் சண்முகத்தார் இருவரும் என்னுடன்

பாசம் வள்ளிநாயகம்மாமி எனக்குத் தாயாக இருந்தவர். வள்ளிநாயகம் மாமியின் பிள்ளைகள் இராசலக்ஷ்மி மச்சாள் கணவர் இராமச்சந்திரன் முதல் அமரன் வரை என்னில் அன்புள்ளவர்கள். இவரின் மாமனார் சண்முகத்தார் பிள்ளைகளும் அவ்வாறே.

என் உடன்பிறப்பு சகோதரர் சகோதரி வழி மைத்துனன் மைத்துனிமார் அதிகம் கௌரியின் கணவர் சந்திரசேகர் முதல் ராசாத்தியின் கணவர் அருட்செல்வன் மேலாய் என் தம்பிமார் மனைவியர் சாந்தரூபி, லீலாதேவி, சசிகலா, அருணாஞ்சலா, உமாசுதனி எல்லோரும் என்னில் மிகப்பாசம்.

எனக்கு மூத்த பிள்ளை மகன். அவன் முகிலாதித்தன். அவனை அப்பன் என்றுதான் அழைப்போம். இரண்டாவது என்னைப்போல் ஒருத்தி அகிலமதி அடுத்தவள் அருமைத்திருமகள் மதுரமதி இளையவள் இனியவள் வான்மதி. இவர்களில் நான் என்றுமிருப்பேன். மகன் அப்பனின் மனைவி சரண்யா ஆங்கிலம் தந்த அருமைப்புதல்வி. இவர்கள் வழி அகிலன், தர்ஷன் பேரர் இருவர். பேத்தி லலிதா ஒருவர். மூத்த மகளின் கணவர் கருணாகரன் என் மகனைவிட என்மேல் பாசத்திலும் மரியாதையிலும் கலந்து நிற்பவர். இவர்கள்வழி என் இரத்த முத்துக்கள் ராகவன், கவிசாலி என் மனநோய்க்கு மருந்தாய் மடிதவழ்ந்தவர்கள். வான்மதி கணவர் சிவநாதன் சின்ன மருமகன் மனதிற்கினிய மகன். அவர்கள் வழி வந்துதித்த முத்து மோஷனா பேத்தி என் நெஞ்சை அள்ளிய குஞ்சு. என்னிலும் என் கணவரிலும் இருந்து பேர்ந்த மக்களில் இருந்து பேர்ந்த பேரன் பேத்திகள் என் உயிர்கள்.

அதைவிட என் கணவரின் தந்தையார் எனது மாமனார் செட்டியார் கதிர்ப்பிள்ளை தம்பிப்பிள்ளை அவர்களின் இரண்டாவது தாரத்தின் மகள் கமலாதேவி அவரும் எனக்கு மச்சாள். என்மேல் பாசம் அதிகம். பாசம் என்றால் என்ன என்று எனக்கு மழலையிலேயே ஊட்டி ஊட்டி உணர்த்தியவர்கள் எனது அப்பாவின் தகப்பனார் என்பேரர் வேலுப்பிள்ளையும் பேத்தியார் மாணிக்கமும் அம்மாவின் அம்மா நாகரெத்தினமும்தான். அவர்கள் நான் என்றும் மறக்காத பாசப்பிறவிகள். மேலும் எனது மைத்துனர் கணவர்வழி நிறைய மருமக்களும் பெறாமக்களும் எனக்கிருக்கிறார்கள். அவர்களையும் சொல்ல விருப்பம் நேரமில்லை கோவில் மணி அடிக்கிறது நான் போக வேண்டும். ஆனால் ஒரு முக்கியமான விடயம் என்னவென்றால் என் கணவர் அவருக்குப் பதிவுப்பெயர் தம்பிப்பிள்ளை துரைவீரசிங்கம். பல புனைப் பெயரிலும் எழுதுவார். ஒருபெயரில் என்னை இணைத்தும் வைத்திருக்கிறார். பிரபலமான பெயராக நிலைத்திருப்பது தம்பி தில்லைமுகிலன். அந்தப் பெயரில் எனக்கு நல்ல விருப்பம். அவர் ஒரு கொள்கை வெறியர். எனக்காக ஒரு நாளாவது திருநீறு பூச மாட்டேன் என்றார். நான் போட்டிபோட்டுப் பார்த்தேன் போட்டி சண்டையாகவும் மாறியது அவருக்குத்தான் வெற்றி ஆனால் அவர்தான் இறுதியில் தோற்றுப்போனார். அவர் இனி எதிலும் தோற்கக் கூடாது அதற்காக நான் கோயிலுக்குப் போகிறேன் பூசை மணி கேட்கிறது.

நான்

நன்றி

எல்லோர்க்கும் நன்றி
என்னவளிடம் அன்புடன்
கலந்திருந்தோருக்கும்
அன்னவள் இறப்பில்

இதயம் நொந்தோர்க்கும்
கலந்து எமக்கு கனிவுடன்
ஆறுதல் பகன்றோர்க்கும்
இன்னும் பல தேவையறிந்து
நல்கி நின்றோர்க்கும்
எம் நன்றிகள்
பணிவுடன் பலவாகும்
என்றுமே எங்கள் நினைவாவீர்

171, திருஞானசம்பந்தர் வீதி,
திருக்கோணமலை **கணவன்,**
222681 **மக்கள், மருமக்கள்,**
பேரர்கள், பேத்திகள்

பாயிரம் பாடியே பூமிக்கு வருகிறேன்

ஆழ்கடலில் மூழ்கி
மூச்சுப் பிடிக்கின்றேன் திணறுகின்றேன்
திக்கெல்லாம் நீரடியிருட்டு
நீந்த முடியாது மூட்டுக்கள் இழந்து
மூழ்கும் நிலை
சோர்ந்து அறும் நிலையிலும்
நீருக்குள்ளும் நெருப்பு ஆக்கி
வேள்விக் குண்டமது மூட்டுகின்றேன்
ஆவிபோன பின்பும் மீள உயிர்த்து
வியாபித்துப் பரந்து வீச்சாய் எழுகின்றேன்
வாழத்துடித்திடும் வாஞ்சை எனக்கில்லை
நேசத் திருமேனியாள் உன் நினைவினில்
மீளப்பிறப்பெடுத்து இவ்வுகினில்
ஆளுமை மிக்கதான சாதனை வெறிகொள்
பாத்திரமாகின்றேன் என் முளுமை அழித்து
போனவள் சக்தியில் புதுவடிவமாகின்றேன்
வண்ணவள் அவள் எண்ணப் படுக்கையில்
துன்பத்தில் சிரிக்கின்றேன் துணிவுமிக்க
போர்வீரனாகின்றேன் இனி
ஏதுஎனக்கென்ற கேள்வியில் நானொரு
விடையைத் தேடுகின்றேன் தேவியின் மேலொரு
பாயிரம் பாடியே பூமிக்கு வருகிறேன்.

[illegible]

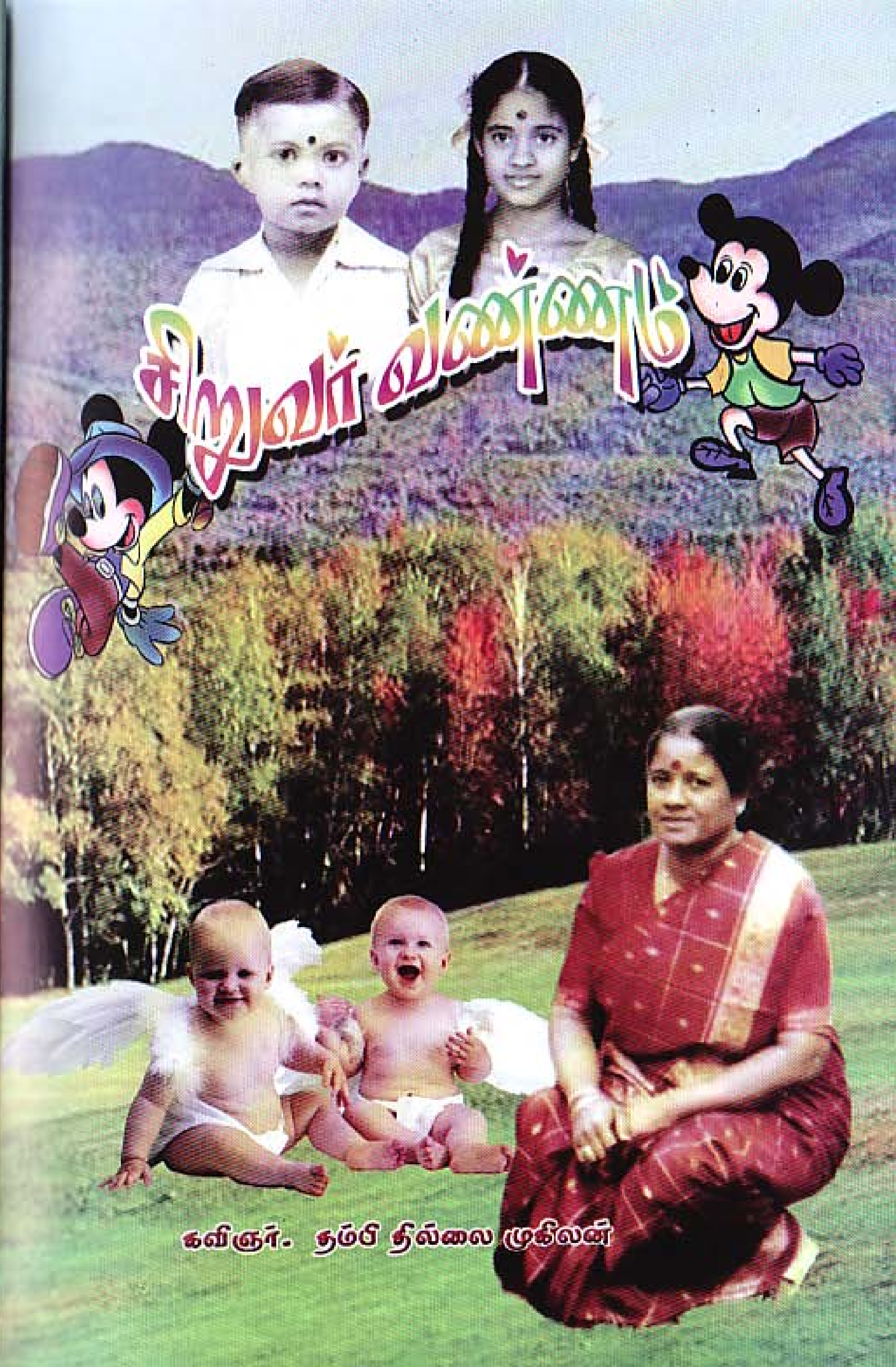

சிறுவர் வண்ணம்
கவிஞர். தம்பி தில்லை முகிலன்

காணிக்கை

திருமணப் பதிவுநாள்
அன்றுதான் உன் முகத்தை
நன்றாக உற்றுப் பார்த்தேன்.
உன் கன்னத்தில் விழுந்த குழி என்னை முற்றுகையிட்டது.

முதல் முதல் உனக்கு ஒன்று தந்தேன். அதனை என்றும் மறக்காது எடுத்து வந்தாய். அது எரியுண்ட வீட்டோடு போனது. அந்தப் பேனாவை நான் தரும்போது நான் சொன்னதற்கு நீ மாறின்றி இறுதிவரை என்னோடு கூடிவந்தாய் என்முன்னாலே ஓடி நின்றாய். நாடகம், கலை, அரசியல், எழுத்து ஆகியவற்றை உனக்கு முன்னே மணந்து விட்டேன் நீ எனக்கு இரண்டாவது என்றதை ஏற்றுக்கொண்டு அத்தனைக்கும் நீ ஊற்றாய் உந்துசக்தியாய் உள்ளவரை என்னை உயிர்ப்பித்து நின்றாய்.

எங்கள் வாழ்க்கை கலை நதிக் கரையின் பெருமரத்தில் கூடுகட்டி குடியிருந்த வானம்பாடிகளின் சுதந்திரப் பெருக்காய் பரந்து விரிந்திருந்தது. வறுமையிலும் நீ சிரித்து எனக்கு தைரியமருந்தையும் இன்பத் திரவிய விருந்தையும் அள்ளி வழங்கியே வாழ்ந்தாய். வறுமையில் வேலையிழந்த நிலையில் என் தோழ் நிமிர்த்தி உலவவிட்டாய். என் அரசியல் செயலிலும் சமபங்கு கொண்டு சிவப்புக்கொடியும் பிடித்து நடந்தாய். கலைஞர்களுடனும், அரசியல் தோழர்களுடனும், போராளிகளுடனும் நீ காட்டிய அன்பும், பண்பான உறவும், ஆதரவும், துணிவுமிக்க செயலும் எத்தனை நெஞ்சங்களில் அழியாப் பொறிப்பாக இன்றும் இருக்கின்றது. என் நிலையை உணர்ந்து நடிகையாகவும் நடித்துக் கலைக்கும் உன் கணவன் எனக்கும் காப்பாகி நின்று தோப்பாக விரிந்தவள் நீதானே.

எதற்கும் அஞ்சாது ஆயுதப் புரட்சிக்கு என்னை அர்ப்பணிக்க நான் தூக்கிய கொள்கையை நீயும் தூக்கி நின்றாய். அதனால் நியும் ஒரு போராளியானாய். என் பேனாவும், நாவும் என் போர்க்குண

வீரியமும் ஒருபோதும் சோராதிருக்க ஆதரவாய் அத்தனைக்கும் மூல விசையாக இருந்தவளும் நீதான். நூல் வடிவில் என் படைப்புகளான கவிதை, கட்டுரை, நாடகம், பாடல்கள் வெளிவரவில்லை என்பதால் நீ மனதால் கரைந்ததும் நான் நன்கு அறிவேன். நீ சொல்லியதும் இன்றும் காதில் ஒலிக்கின்றது. ஏனெனில் பல நூல் அறிமுக விழாவிற்கு தலைமைக்குரியவனாய், விமர்சகனாய், கருத்துரைப்பவனாய், வாழ்த்துரைப்பவனாக நான் கலந்துகொள்ளும் நிகழ்வுகளில் என்னோடு கூட வந்தவள் நீ. என் எல்லாவற்றிற்கும் சுவாசக் காற்றாக இருந்த நீ என்னோடு வாசிப்பதிலும் சமனாக நின்றாய். மாவோவின் நீண்ட படை எடுப்பை போராளிகளுக்கு பாடமாக எடுத்து ஓதியது இன்றும் என் கண்ணில் படும் காட்சிகளில் புனிதமாகத் தெரிகிறது.

மதங்களை நீ மதித்ததும் உன் இறைக் கொள்கையில் இறுக நின்றதும் பெரிதுதான். என்னுடன் முரண்பட்டும் என்கொள்கைக்கு நீ தடைபோடவில்லை. படையணிக்கும் முன்நின்றாய். நீ வாசிப்பில் இந்து மதம். இன்னும் ஏனைய மதங்களிலும் யாவிலும் தோய்ந்து மானிடம் பேசியவள் எல்லாத் துயரும் உனக்கு எடுத்து எல்லா மகிழ்வும் எனக்குக் கொடுத்தவள் நீ. உனக்காக நான் என் நெற்றியில் திருநீறு இட்டிருந்தால் இன்னும் ஒருநூறு வருடம் உயிர்வாழ்ந்திருப்பாய். என்ன செய்ய என்னை என் கொள்கையில் இரும்பாய், உருக்காய் உருவாக்கியவள் நீதான். அதனால் நான் நீறிடவில்லை. அதனால்தானே எனக்கு நிரந்தரமான தண்டனையும் தந்துவிட்டுப் போய்விட்டாய் நீ கோபப்படாத நாள் இல்லை. அந்தக் கோபத்திலும்கூட காதலும், அன்பும், மோகமும், காமமும் கூடவந்து என்னையும், உன்னையும் யாசித்ததை நீயும் நானும் தான் அறிவோம். ..

எல்லாமாக நின்ற உனக்கு நான் உன் எண்ணத்தில் இருந்த பலதில் ஒன்றை முதல் காணிக்கையாக்குகின்றேன் - **வண்ணம்** அதுவே சிறுவர் வண்ணம்

நீ என்னுள் வாழும் தெய்வம்

உன்னோடு வாழும் வண்ணம்
வரம்பெற்ற
-நான்-

சின்னச் சின்ன குருவிகாள்

சின்னச் சின்னக் குருவிகாள்
சிங்காரக் குருவிகாள்
தின்னச் சின்ன தினை தருவேன்
சீக்கிரமாய் வாருங்கள்

வண்ண வண்ணச் சிறகடித்து
வட்டமிடும் குருவிகள்
கண்ணைச் சிமிட்டி பார்ப்பதேன்
எண்ணம் கவரும் குருவிகாள்

கூடிக் கூடிக் பறக்கிறீர்
கூட்டமாக வாழுறீர்
ஒற்றுமையின் பெருமையை
ஒன்று கூடிப் பாடுறீர்

உங்களைப் போல் சுதந்திரம்
எங்களுக்கு இல்லையே
எங்களுக்கும் சிறகுகள்
கொண்டுவந்து தாருங்கள்

05.07.2005

நீலக்கடலே

நீலக் கடலே நீலக் கடலே
நீண்டு விரிந்த நீலக்கடலே
காலைச் சூரியன் உன்னில்தான்
கண்டு கலந்து வருகின்றான்

காற்றும் கலந்து உன்னோடு
கதைத்துப் பேசி வருகிறது
நேற்றுப் பெய்த மழை கூட
ஊற்றிய நீரும் உன்னில்தான்

இடியும் மின்னலும் உன்னில்
இறங்கிக் குளிர்ந்து போகிறது
வெடித்துச் சிதறும் எரிமலையும்
குறுகிக் குளிருது உன்மடியில்

எல்லா வளமும் தரும் நீயோ
என்ன செய்வோம் நீ பாவம்
வல்ல நிலங்கள் இடப்பெயர்வால்
எல்லையின்றி நீ எழுந்தாய்

எங்கள் வாழ்வே நீ தானே
வீணாய் பழியைச் சுமந்தாயே
என்றும் உன்தன் பிள்ளைகள் நாம்
விட்டுப்பிரிந்து வாழ்வோமோ.

07.07.2005

ஒன்றாய்ச் சமமாய் வாழ்வோமே

நல்ல பழங்கள் நாம் உண்போம்
பலமாய் உடலை ஆக்கிடுவோம்
பொல்லப் பிணிகள் தடுத்திடவே
எல்லாச் சுத்தமும் பேணிடுவோம்

ஒழுக்கத்தைப் பழக்கமாய் கொள்வோம்
ஓதாதிருப்பதைத் துறப்போமே
வழக்கப்படுத்தியே தேகப்பயிற்சி
வளமையாய் நாளும் செய்வோமே

பெரியார் தம்மை பெரிதாக
பேணிப் பணிந்து மதிப்போமே
உரிமையற்ற எப்பொருளும்
உடமையாக்க நினையோமே

பொய்யும் புறமும் புகலாமல்
புனிதமாக இருப்போமே
மெய்யைக் காக்க மெய்யாக
மேன்மைத் தியாகம் புரிவோமே

அன்பாய் அனைவரும் ஒன்றாகி
ஒருதாய் மக்கள் ஆவோமே
நன்றாய் உணர்ந்த அறிவோடு
ஒன்றாய்ச் சமமாய் வாழ்வோமே.

07.07.2005

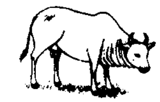

அன்பே உயர்வு

கூடுகளில் பறவைகளை
அடைத்திட வேண்டாம்
காட்டில் திரியும் மிருகங்களை
கட்டிப்போட வேண்டாம்

பறந்து திரியும் பறவைகளை
மறந்தும் தடுக்க வேண்டாம்
பிறந்த குஞ்சு குருவிகளை
பிடித்து அடைக்க வேண்டாம்

சுதந்திரமாய் மிருகம் பறவை
பரந்து வாழ விடுவோம்
யந்திரமாய் வாழ்வதையும்
நிரந்தரமாய் விடுவோம்

உயிர்கள் யாவும் ஒன்று
உணர்ந்து கொள்வோம் நன்று
உயர்வு அன்பேயாகும்
மனதில் கொள்வோம் நாமும்.

19.07.2005

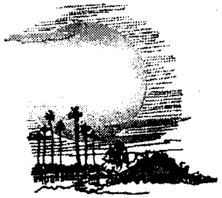

வானத்து விளக்கு

பாருங்கள் அங்கே
பரந்த வானில்
பரவும் முகில் கூட்டம்
படங்களாகுது முகிலோட்டம்

அள்ளி எறிந்த
பருப்புகள் போலே
பளிச்சிடும் வெள்ளிகள்
ஒளித்தோட்டம்

முகிலைக் கிழித்து
முகத்தைக் காட்டும்
வானத்து விளக்கு
நாளொரு தோற்றம்

வளர்வது தேய்வது
பிறையாய் வருவது
மாதத்தில் நடைபெறும்
காலத்தின் மாற்றம்

20.07.2005

விந்தைப் பெட்டி

அணிலே அணிலே ஓடிவா
அன்ரனா வயரில் ஏறிவா
எங்கள் வீட்டு T.V யில்
எல்லாப் படமும் பார்க்கலாம்
வண்ண வண்ணப் படங்கள்
வடிவான படங்கள்
எண்ணம் கவரும் நிறங்கள்
கண்ணைப் பறிக்கும் விதங்கள்

சின்னச் சின்னப் பூக்கள்
விண்ணில் பறக்கும் பறவைகள்
சிங்கம் புலி கரடி யானை
சிறுத்தை பலதும் பார்க்கலாம்

நதியும் கடலும் மலையும்
உதயமாகும் சூரியனும்
இதயம் கவரும் பெரும்காட்சி
பதியும் மனதில் நிலையாக

உலகில் உள்ள அழகெல்லாம்
வீட்டுப் பெட்டியில் தெரியும்
நிலவும் இன்னும் பலதும்
உலகமுழுதும் காணலாம்
வீட்டு அறையின் உள்ளே
விபரம் பலதும் காட்டும்
கேட்கும் பாட்டின் நடிப்பும்
காட்டும் விந்தைப் பெட்டி

21.07.2005

நீயும் ஒருநாள் எமதாவாய்

நிலவே நிலவே நீ வரமாட்டாய்
நிலத்தில் நின்று அழைக்கின்றோம்
நீயும் நிலமே நீல் ஆம்ஸ்ட்ரோங்
வலது காலை வைத்தாரே

ஔவையாரும் உன்னோடு
இருப்பதென்று காட்டிடுவார்
எங்கள் பூமி நிழல்தானே
உன்மேல் விழுந்தால் கிரகணமாம்

பால்போல் நீயெனப் புகழ்வாரே
பாடலில் உன்னைப் புனைவாரே
பகலாய் படரும் சூரியக் கதிரே
பட்டுத்தெறிக்க ஒளிபெற்றாய்

உன்னால் இன்பம் அடைவோமே
உன்னில் குடியாய் வருவோமே
எங்கள் பூமித்தாய் போலே
நீயும் ஒருநாள் எமதாவாய்.

21.07.2005

அனைவரும் ஒன்றாய் வாழ்வோமே

அன்பை மதமாய்க் கொள்வோமே
அனைவரும் சமமாய் வாழ்வோமே
உலகம் முழுதும் உள்ளோர்கள்
உறவினர் மனிதர்கள் மறவோமே

எல்லா மொழியும் எங்களது
சகோதர மொழியே அறிவோமே
இனங்கள் என்ற அடையாளம்
உயர்வு தாழ்வு பிரிவல்ல

மனிதப் பிறவி உலகெங்கும்
புனிதமான பிறப்பாகும்
உடலின் தோற்றம் பலதாகும்
உயிரும் உளமும் ஒன்றாகும்

மனித நேயம் பொதுவாகும்
இனிய வாழ்வு பெரிதாகும்
அன்பே மதமாய் கொள்வோமே
அனைவரும் ஒன்றாய் வாழ்வோமே.

30.08.2005

போரைத் தடுப்போம்

போரில் பெரிதாய் யாரிங்கே
பெருமை பெற்றார் என்பார்கள்
இருளைப் போக்கும் ஒளி போலே
இனிதாய் போரைக் கொள்வோமா

மனிதரை மனிதர் கொல்வதிலே
புனிதம் ஏதும் கண்டாரா
கனிவும் இரக்கமும் அன்புடனே
கலந்து பெருக போர் வருமா

மனிதரை மனிதர் மதிக்காமல்
மதத்தைப் பேசிப் பயன் என்ன
மதமே போரின் கருவானால்
மதமும் சமயமும் பொய்தானே

அறிவாய் நாமும் உணர்வோமே
வளரும் பயிர்கள் நாமே தான்
நிறைவாய் அன்பு சமாதானம்
பெருகப் போரைத் தடுப்போமே

30.08.2005

சொல்லிய பெரியார் வழி நடப்போம்

எல்லோரும் எல்லாம் பெறவேண்டும்
நல்லோராய் நாளும் வாழ வேண்டும்
பொல்லாத குணம் யாவும் நீங்கி
வல்லோராய் நாம் வளர வேண்டும்

கல்லாதார் என்றெமை யாரும்
சொல்லாத நிலையிங்கு வேண்டும்
பல்கலை யாவும் படித்தே தேறி
மேலுயர் ஞானமது பெறுவோம்

இல்லாதார் இங்கில்லை என்ற
பல்லின மக்களும் சமத்துவமாக
நல் மனதுடையோராய் வாழ்வோமே
பால் நிலை பேதங்கள் போக்கிடுவோமே

எல்லைகள் இன்றியே இதயம் சேர
வல்ல நல் அறிவுவழி நடப்போமே
தொல்லைகள் இன்றியே பூமியில் நாம்
சொல்லிய பெரியார் நல்வழி செல்வோமே.

03.09.2005

நாம் தொழும் சந்நிதி

கண்ணுக்கு முன்னாலே ஒரு தெய்வம்
அன்புக்கு முதலான பெரும் கோவில்
எண்ணங்கள் எல்லாமே அவளாகும்
எங்களை ஈன்றவள் எம்தெய்வம்

பாலுண்ணும் போதே படித்திட்ட பள்ளி
தாலாட்டும் போதே இசைதந்த கூடம்
சோறூட்டும் போதே இயல் தந்த மேடை
நடை போடும் போதே நாடகமாடிய அரங்கு

அணைக்கின்ற போதே பாசத்தின் சுரப்பி
இணைப்பினில் அன்னை இரத்தத்தின் துடிப்பு
முன்னையே எமக்காய் தனையீந்த பிறப்பு
அன்னை அடிநிதம் நாம்தொழும் சந்நிதி.

09.09.2005

விழித்திடுவோம்

விழித்திடுவோம் விழித்திடுவோம்
இளம் குருத்துச் சிறுவர் நாம்
எழுந்து நிமிர்ந்து விழித்துமே
எங்கும் அறிவு தேடிடுவோம்

உலகம் அது எங்களது
உரிய தொன்றாய் ஆனதே
இலகு வழியில் உணர்ந்தே
பலதும் அறிந்து உயர்வோம்

இயற்கை யாவும் இங்கு
அறிவுக்கான விடயமே
இளவயதில் கற்றுத் தேற
விழித்திடுவோம் விரைவுடனே

விஞ்ஞானம் விந்தை புதுமைகள்
துலக்கமாக விளங்கியே
மெய் ஞானம்தான் அறிய
விழித்திடுவோம் விழித்திடுவோம் நாமுமே

09.09.2005

அறிவு அறிவோம்

ஏன் என்று கேள்வி கேட்போம்
எங்களது அறிவு வளரக் கற்போம்
அப்படித்தான் அது என்பதையும்
எப்படித்தான் அது எனக் கேட்போம்

விஞ்ஞான அறிவு புரிந்த விந்தை
விரிவான அறிவுள் வியாழனும் ஆச்சு
பொய்ஞானம் மெய்ஞானம் ஏதென அறிய
ஏன் எதற்கென்ற கேள்வி கேட்போம்

சிறுவர்கள் எங்கள் சிந்தை வளர
புதியதை நோக்கிய தேடலுமாக
விருப்புடன் யாவுமே நோக்கிடுவோம்
ஏன் எதற்கென்ற கேள்வி கேட்போம்

கேட்காது என்றும் நிற்பது தவிர்ப்போம்
அறிவூட்டும் அனைத்துமே தவறாது படிப்போம்
சிறு பூக்கள் எங்களது எதிர்கால வாழ்வு
பெரிதான அறிவில் புதிதான உலகில் காண்போம்.

21.09.2005

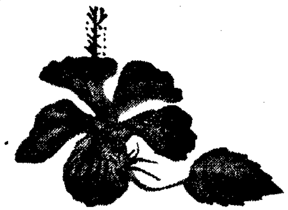

பூ

பூ உலகெங்கும் பூ
பூ தினம் தினம் புதிது
வாசம் தேகம் முழுதும்
பூசும் புதுமை பூ
பூ உலகெங்கும் பூ - பூபூபூ
பூவுலகெங்கும் - பூ

வடிவு வடிவம் பலது
நொடியில் மனதைக் கவரும்
பல தினுசு திணிசு
நோய் நொடியை மாற்றும்
அரிய பெரிய மருந்து
பூ உலகெங்கும் பூ - பூபூபூ
பூவுலகெங்கும் - பூ

இறைவன் காலில் சொரிவார்
இதயம் மகிழத் தருவார்
சூரிய ஒளியில் மலரும்
சுக மாலை வேளையில் விரியும்

பூ உலகெங்கும் பூ - பூபூபூ
பூவுலகெங்கும் - பூ

நிலவு சிரிக்கும்போது
நீள் இதழ்கள் இங்கு பிரியும்
உலவு தென்றல் மீதும்
வாசம் வந்து சேரும்
காலமெல்லாம் மகிழும்
பூ உலகெங்கும் பூ - பூபூபூ
பூவுலகெங்கும் - பூ

நீரில் நீந்திச் சிரிக்கும்
நிலத்தின் எங்கும் மலரும்
பாரில் பெரிதாய் ஆட்சி
பரப்பும் இனவிருத்தி
இன்ப துன்பமதற்கும் சாட்சி
பூ உலகெங்கும் பூ - பூபூபூ
பூவுலகெங்கும் - பூ

21.09.2005

எல்லாம் பண்பாக

பாலகர் நாங்கள் பாருலகில்
பண்புகள் அறிய வேண்டுமே
சீலர்களாக வளர்ந்து நாம்
சிந்தை உயர்வு கொள்வோமே

அறிவில் அன்பில் உயர்வடைய
நெறியில் நின்ற பெரியோரை
அறிந்து கற்றுத் தெளிவோமே
அனைவரும் அன்பில் இணைவோமே

ஆடல் பாடல் நாடகமும்
அனைத்துக் கலைகள் யாவுமே
தேடல் கொண்டு பயில்வோமே
நாடல் நமக்கு நல்லறிவே

பண்பு விளையும் பலதினையும்
பாலகர் நாமும் பயில்வோமே
எண்ணம் எல்லாம் பண்பாக
திண்ணம் கொண்டே நாமிருப்போம்.

10.09.2005

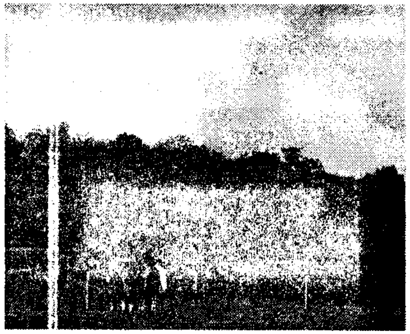

புரிந்துணர்வில் ஒன்றாவோம்

எங்களது பாதையது புதிதாக வேண்டும்
தங்குதடை இல்லாத சுதந்திரமாக
எங்கிருந்தாலும் அது எல்லோர்க்கும்
சொந்தமான பொருளாக உரிமையாக

ஆங்காங்கே இருக்கின்ற பாலகர்கள் - நாங்கள்
பூங்கொத்தின் பூக்களே புரிந்திடுவீர் நீங்கள்
நேசங்கள் எங்களுக்கு தடைகள் இல்லை வாரீர்
நேசங்கள் மலர்கின்ற நெஞ்சங்கள் நாங்கள்

உலகமது எங்களது பொதுவான வீடு
உள்ளங்கள் விரிந்தங்கு உறவினைப் பாடு
எல்லாமே எமக்கென்ற உயர்வினைத் தேடு
நல்லோர்கள் வழிதன்னில் நல்லதை நாடு

வளர்கின்ற மனிதர் நாம் எல்லோரும் ஒன்று
புலர்கின்ற பொழுதெல்லாம் எமக்கே என்று
புவியெல்லாம் கை சேர்ப்போம் நன்று
புரிந்துணர்வில் ஒன்றாவோம் அறிவோடு நின்று

22.09.2005

எங்கள் தமிழ்

எங்கள் தமிழ் எமதுயிராம்
பொங்கும் தங்கப் பெருமதியாம்
சங்கத் திருவழி வளர்மதியாய்
எங்கும் வளர்ந்த பெருநிதியாம்

போற்றிப் புகழ்ந்தார் பிற நாட்டார்
ஆற்றல் நிறைந்த உயர்வதனால்
பற்றிப் படர்ந்த பைந்தமிழாம்
காற்றிலும் கலந்து வலம் வருமாம்

நாற்றிசை எங்கும் போற்றிடவே
வீற்றிருக்கும் எம் மொழி முதலாயே
கற்றுத் தெரிந்து தெளிவாயே
அற்புதப் பெருநிதி தமிழ்த்தாயே

11.10.2005

குழந்தை

பார்க்கும்போது பரவசமே
பூத்து மலர்ந்த பிரசவமே
வார்த்து எடுத்த வடிவமது
கோர்த்த முத்து உருவமது

பேசாமல் பேசும் பொற்சிலையே
பெரிதான படைப்பின் அற்புதமே
வீசாமல் வீசும் தென்றலது
பாசம் பெருக்கும் திருவிளக்கு

வாயொலி தருவது பேரின்பம்
மாயும் மனதுக்கு மருந்துமது
பாயும் தேனாய் மழலையுமே
யாவும் குழந்தைக்கு ஈடில்லை.

20.10.2005

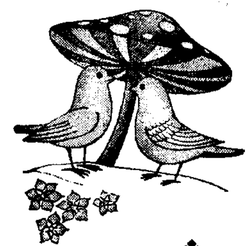

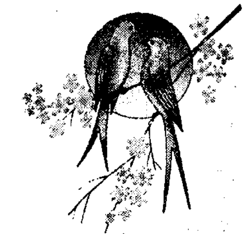

பார் பார் பறவைகள்

சிறிது பெரிது பறவைகள்
சிட்டு கழுகு பல பெயர்கள்
தொட்டு மகிழ ஆசைவரும்
பட்டு மேனி பல வர்ணம்

கொத்தும் அலகு பல வடிவம்
கத்தும் குரலும் வித ஒலிகள்
கொத்திக் கொறித்து உணவுண்ணும்
எத்தனை எத்தனை பறவைகள்

அழகும் இசையும் அவைகளுக்கு
இயற்கை தந்த புதுமைதான்
பழகும் விதமாய் பழகினால்
சிலது எம்போல் பேசுமே

அரிய இயற்கைப் படைப்புத்தான்
பெரிதாய் புகழ்ந்து எழுத்துக்களால்
பாரில் யாவரும் உயர்வாக்கும்
பிரியம் மிகுந்தது பறவைகளே.

2.10.2005

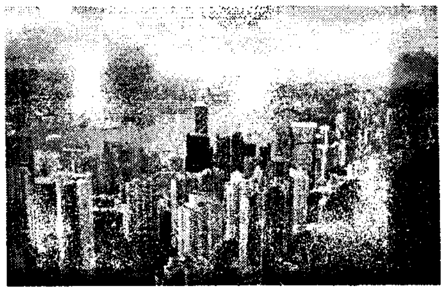

விஞ்ஞானம்

உலகில் புதுமை பலவாகும்
எல்லாம் தருவது விஞ்ஞானம்
எளிதில் தெரியா சிறு பொருளும்
பெரிதாய்க் காட்டும் விஞ்ஞானம்

ஒலியில் ஒளியில் பெரிதான
விந்தை வீட்டிலும் தெரிகிறது
மெல்லிய கம்பிச் சுருள்வழியே
வந்திடும் சக்தி பெருமறிவு

பூமியைத் தாண்டி வான்மீதில்
புரிந்த செயல்கள் அதிசயமே
தாவிப் பாயும் அறிவுலகு
தருவது எல்லாம் பெரும் கொடையே

அறிவை வளர்த்து உயர்வோமே
அனைவர் வாழ்வும் பெரிதாக
அறியும் விஞ்ஞானம் அனைத்துமே
ஆக்கம் ஆக்கி மகிழ்வோமே.

20.10.2005

விளையாடுவோம்

பிறந்து வளர்ந்து நிமிர்ந்தாலும்
பிரியம் மிகுந்த விளையாட்டே
திறமும் பலமும் தான்தருமே
தெரிந்து நாமும் தினம் கொள்வோம்

ஓடி ஆடி விளையாடி
உடலில் வியர்வை வழிந்தோட
நாடி நரம்பு உரமேறி
உளமும் மகிழும் விளையாட

பாரதி சொன்னதை மறவோமே
பாலர் நாமும் உணர்வோமே
ஓடி ஆடி விளையாடி
ஓய்ந்து இருப்பதைத் தவிர்ப்போமே

22.10.2005

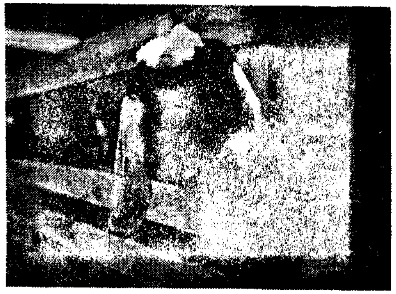

உரிமை வேண்டும்

ஓடி விளையாட உரிமை
பாடி ஆட உரிமை
தேடிக் கூடிட உரிமை
தேசம் எங்கும் உரிமை

உரிமை எமக்கு சரியாய் வேண்டும்
பெரியார் பேசும் நீதி வழியே
சிறியோர் எங்கள் மனம் சிரிக்க
சிறிய தடையும் வேண்டாம் வேண்டாம்

எல்லா உரிமையும் இங்கு கிடைக்க
எல்லோர் வாழ்வும் சமமே சிறக்க
சிறியவர் நாங்கள் தேசம் எங்கும்
சேர்ந்து வாழ உரிமை வேண்டும்

இனங்கள் மொழிகள் தேசம் யாவும்
தினமும் சிறுவர் உரிமை நிலைக்க
மனங்கள் மலர்ந்து மனிதர் ஒன்றென்று
நினைவில் நிறைவாய் உரிமை வேண்டும்

22.10.2005

உண்மை

எங்கும் எதிலும் உண்மைகளே
தங்கும் வாழ்வைக் காண்போமே
சொல்லும் செயலும் விளைவுகளும்
நன்றாய் உண்மையில் வரவேண்டும்

பிள்ளைகள் நாங்கள் சிறுவயதில்
பிழைகள் இன்றிப் பல வழியில்
வெள்ளை மனமாய் உண்மைகளை
நாளும் நமதெனக் கொள்வோமே

உண்மை வாழ்வில் உயர்ந்தோரை
எண்ணம் நிறைவாய் ஆக்கிடுவோம்
திண்ணம் மிகுந்த உறுதியுடன்
கண்ணாய் உண்மை காத்திடுவோம்.

22.10.2005

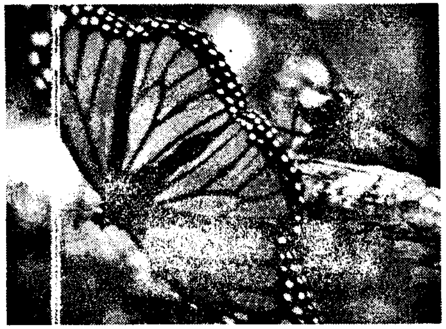

அன்பு

இதுவென்ன அன்பு தெரியாதா
புதிதாய் என்ன சொல்வதற்கு
எது முதல் அன்பைச் சொன்னார்கள்
ஒருமுறை நினைத்துப் பாருங்கள்

எல்லா மதமும் புனிதர்களும்
போதனை செய்தது அன்புதான்
நல்லாய் அதனை நாமறிவோம்
நாளும் பொழுதும் தாணுணர்வோம்

அன்பெ முதலாய் அதுவாகும்
மனிதத் துடிப்பில் பெரிதாகும்
உயிரைக் கொடுக்கும் உயர்வதுவே
உண்மை அதுவே வேறில்லை

எல்லாம் எவர்க்கும் என்றாகி
சொல்லும் செயலும் ஒன்றாகி
நல்லாய் நாங்கள் வாழ்வதற்கு
நாளும் அன்பை வளர்ப்போமே.

22.10.2005

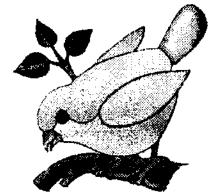

மனிதம்

மனிதம் என்பது தெரியுமா
புனிதம் அதுவென சொல்கின்றார்
சிறுவர் நீங்கள் புரிவீரா
பெரியோர் பெரிதாய் சொல்கின்றார்

அடுத்தவர் எமக்கு உறவாமே
தடுத்திடல் மிகவும் பிழையாமே
உலகம் முழுதும் வாழ்பவர்கள்
மனிதர் இன்றி வேறிலையாம்

இறைவன் படைப்பில் பெரிதென்பார்
இதயமும் இரத்தமும் ஒன்றென்பார்
மனிதப் பிறவி உயர்வென்பார்
இன்னும் பலதாய் எழுதிடுவார்

சிறுவர் நீங்கள் புரிவீரா
மனிதம் என்பது தெரிவீரா
சிறுமை பேதம் இல்லாது
இறுகிப் பிணைவதே மனிதம்.

22.10.2005

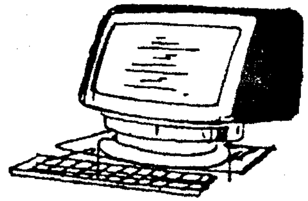

அறிந்து கொள்வோம்

அனைத்தும் தேடி அறிந்து கொள்
அறிந்து அறிந்து வளர்ந்துகொள்
நினைத்துப் பார்த்து அறிவுலகை
நிதமும் நியும் புரிந்துகொள்

அறிவில் வளரும் இவ்வுலகில்
நெறியும் நேர்மையும் தெரிந்துகொள்
அறியும் யாவும் இங்கேதான்
அனைவரின் பொதுவாய் ஆக்கிக்கொள்

உலகம் முழுதும் உள்ளோர்கள்
உலவும் அறிவில் பெரிதாக
பலதும் பத்தும் பெற்றேதான்
பலனை அடைந்து வாழ்வோமே.

25.10.2005

பத்திரமாக பாதை கடப்போம்

வீதி பாதைகளில் சிறுவர்கள் நாங்கள்
வீதி ஒழுங்கை மீறாது நடப்போம்
விரைந்து வரும் வாகனம் தன்னில்
விழிப்பாய் பெரிதாய் கவனம்கொள்வோம்

வலது புறமே நடந்தே போவோம்
பராக்குப் பாரா பாதையில் செல்வோம்
உலவும் போதும் உற்றுப் பார்த்து
நிலமை அறிந்து நிதானம் கொள்வோம்

சந்திகள் தோறும் நின்று பார்த்து
வந்திடும் வாகனம் போன பின்பே
புத்தி மிகுந்த பக்குவமாக
பாதைகள் கடப்போம் பத்திரமாக

மஞ்சள் கோட்டை தேடியே நாம்
மறந்து விடாது நாடியே போவோம்
பாதைகள் எங்கும் போகும்போது
ஒழுங்கு விதியை ஒரு போதும் மறவோம்.

31.10.2005

உடைத்திடு எறிந்திடு

தினமது மனமதை வதைக்குது மயக்குது
இனமதை மதமதை மொழியினை விதைக்குது
மதியதை சிதைவுற மனிதத்தைப் புதைக்குது
விதியென சதிதனை புதினெப் புகட்டுது
மதித்திடு பகுத்திடு புகித்திடு புதிதினை
விதித்திட்ட புரட்டினை புரட்டிடப் புறப்படு

தேடிடு கூடிடு பாடிடு நாடிடு
வாடுது வதங்குது வாழ்வது பெரும்பாடு
மூடிய கேடினை சாடியே வீசிடு
வாழ்வது நமக்கென நல்லதைக் கொண்டாடு
பாழினை மேவிடும் பாதகர் வீழ்ந்திடு
ஊழ்வினை யென்பதை உடைத்திடு எறிந்திடு.

02.11.2005

வீட்டில் தோட்டம்

தோட்டக் கலையது நாடிக் கற்றிடு
நாளும் நமக்கு அது பெரிதாம்
நாட்டை நிமிர்த்தும் பெரு உயர்வில்
வாழும் வளமும் தரும் பெரிதாய்

வீட்டில் தோட்டம் போட்டிடுவோம்
கூட்டிக் குப்பையை எரு இடுவோம்
பாட்டிகள் சொல்லும் மூலிகையை
நாட்டி வளர்த்து உதவிடுவோம்

அழகாய்ப் பூத்து மலர் குலுங்கும்
பூக்கும் மரங்கள் நாட்டிடுவோம்
பழகிய தோட்டக் கலையாலே
பலரும் போற்ற நாம் மகிழ்வோம்

08.11.2005

பேணி வளர்ப்போம்

மரங்கள் எங்கள் பெரு வாழ்வில்
நிரந்தரமானது நாமுணர்வோம்
அரண்கள் அதுவே எமைக்காகும்
மரங்கள் பேணி வளர்ப்போமே

உண்ணும் உணவு தரும்செல்வம்
உடமைகள் தருகின்ற பெருநிதியே
உணர்வோம் அவைதனின் பயன்பெறவே
உற்பத்தி செய்வோம் மரம்தனையே

சுற்றுச்சூழல் அழகுபெற
சகிக்கும் காற்று சுத்தம்பெற
பற்றுதல் கொண்டே அதைக் காப்போம்
அற்புத இயற்கை பெருவளமாம்

சொல்ல முடியா பயன்தருமே
நல்லாய் வாழ்வின் உறுதுணையே
எல்லா மரமும் எங்களது
என்றும் எமக்கே சொந்தமது

09.11.2005

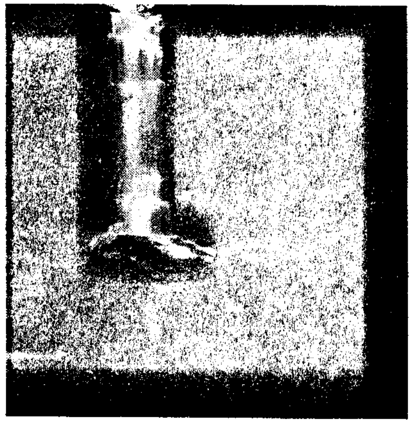

தேடக் கிடைக்கா ஆனந்தம்

ஆகா மழையது பேரின்பம்
அள்ளிப் பொழியுது ஆனந்தம்
மேகம் சொரியும் தண்ணீரில்
தேகம் நனைவது பேரின்பம்

குழியில் நிரம்பும் நீரதிலே
குதித்து நாமும் விளையாடி
கூடிப் புரண்டு கூத்தாடல்
தேடக் கிடைக்கா ஆனந்தம்

தெருவில் ஓடுது பெருவெள்ளம்
அதிலே போகுது எம் கப்பல்
விடுவது காகிதக் கப்பல்தான்
வருவது எமக்கு ஆனந்தம்

நீரால் நிறையும் குளங்களிலே
நீந்துதல் ஆகா ஆனந்தம்
பாயும் வெள்ளம் கடலினிலே
சேருதல் பார்த்தால் பேரின்பம்

வாரிப் பொழியும் மழைதானே
வாழ்வு செழிக்க வைத்திடுமே
மாரி மழையும் சோவெனவே
வாரிப் பெய்வது பெருமகிழ்வே

09.11.2005

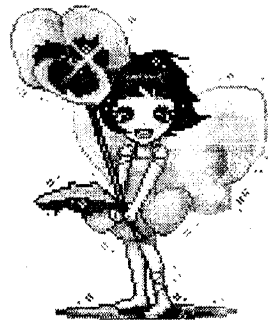

எங்கள் சங்கீதம்

மழலைப் பூக்களின் சங்கீதம்
குவலயம் எங்கும் சங்கமம்
மனங்கள் மகிழும் ஒளிவீச்சு
நிலையாம் எங்கள் புது உலகில்

கைகள் சேரும் கலை மிளிரும்
காலம் விரிக்கும் புதுவசந்தம்
அகிலம் பரப்பில் ஒளிவிளக்காய்
நிலவும் நிரந்தர பெருவாழ்வாய்

போரும் பேதமும் ஒரு போதும்
சேரும் காலம் இனி எதற்கு
வளரும் பயிர்கள் எதிர்கால
வாழும் உலகாய் மலரட்டும்

09.11.2005

தங்குதடையின்றி தான் பாயும்

எங்களது உள்ளங்கள் எந்நாளுமே
பொங்குமது உயர்வான புதுவெள்ளமே
தங்குதடை இன்றியே தான் பாயுமே
சங்கெடுத்து ஊதியே மனம் மேவுமே

பல நிறத்து மனிதர்களின் சிறு குஞ்சுகள்
பரந்தநிலம் விளைத்திட்ட உயிர்ப் பிச்சுகள்
மனதாலே அறியார் வீண் வஞ்சங்கள்
எதிர்கால உலகத்தின் பெரும் நெஞ்சங்கள்

வேறாக்கி நிற்கின்ற பாதக வேலிகள்
வேடங்கள் தங்கின்ற கேடான போலிகள்
வேண்டாது ஒரு போதும் திண்டாது போக்கி
வேண்டுவது நாங்கள் தர்ம வாழ்வே

முளைவிட்டு இலைவிட்டு பெரிதாகும் முன்னே
நிலை கெட்ட செயலாலே கருகிடல் நன்றோ
விளைகின்ற பயிர் எம்மை பெரியோரே நீவிர்
தளைக்கின்ற பெரு வாழ்வில் செழிப்பாக்குவீரே.

09.11.2005

ஒளி பெறுவோம்

பாரெங்கும் போர் முரசு பாரும்
பாலகர்கள் பேர் வாழ்வு கவரும்
கொடுமையது ஏன் இங்கு தானும்
மடமையது மனிதரே உணர்வீரே.

உலகமது எங்களது பெரிதான சொத்து
உணர்வீரே பெரியோரே எங்களைப் பார்த்து
உயர்வான பிறப்பான மனிதர்கள் நாங்கள்
உண்மைக்கு புறம்பாக வாழ்த்துவதும் சரியோ

நீராலே சூழ்ந்த நிலமெங்கும் நாங்கள்
எதிர்கால வாழ்வுக்கு ஏங்குகின்ற சிறார்கள்
வீணான போராலே வாழ்நாள் எல்லாம்
விடியாத இருளாக ஒரு நாளும் வேண்டாம்.

11.11.2005

தீபங்கள் ஏற்றுவோம்

தீபங்கள் ஏற்றுவோம் வாருங்கள்
திக்கெல்லாம் துயரான போதிலும்
தீபங்கள் ஏற்றுவோம் வாருங்கள் - இதய
தீபங்கள் ஏற்றுவோம் வாருங்கள்

பூக்களும் உதிர்ந்தன தன்னாலே
இதயங்கள் அதிர்ந்தன அந்நாளே
இறந்தாலும் இருக்கின்றார் எம்மோடே
தீபங்கள் ஏற்றுவோம் வருவீரே

எல்லைகள் எங்களுக்கு இல்லையே
சிறுபிள்ளைகள் நாங்களும் முல்லையே
இல்லையே எங்குமே பேதமே
என்றுமே அன்பேதான் வேதமே

உலக மாதாவின் பிள்ளைகள்
உறவில் இணையும் கிள்ளைகள்
மலரும் வாழ்வில் ஒன்றாயே
சேருவோம் இவர்கள் நினைவோடே

2005ம் ஆண்டு 26ம் திகதி ஆழிப்பேரலை ஆண்டு நினைவு ஒளிவிழாவுக்காக எழுதப்பட்டது

24.11.2005

ஒளி விளக்காவீர்

நீர் அலையால் நீர் மறைந்தீர்
போர் அலையால் பெருந்த துயர்தான்
நினைவெல்லாம் நீராக
நின் முகங்கள் தேடுகிறோம்.
(நீர் அலையால்)

மறவாது நெஞ்சம் வாழ் நாளில் என்றும்
பிரிவாகி போனாலும் பிரியாது நினைவு
இனமென்ன மதமென்ன மனிதர்க்கு - இங்கு
இதயங்கள் சேர்ந்தாலே மனிதம் மலரும்
(நீர் அலையால்)

பூலோகம் எங்கும் புதிதாக நெஞ்சம் - உம்
நினைவோடு கலந்து நிதமாக
இனி எங்கும் எந்நாளும் இன்னல்கள் இன்றி
நிலையான பெருவாழ்வு யாவர்க்கும் வேண
(நீர் அலையால்)

கரங்களை சேர்ப்போம் நாம் கவலை தீர்ப்டே
எதிர்காலம் எல்லோர்க்கும் சமமாக ஆக
என்னாளும் நீங்களே ஒளிவிளக்காவீர்
என்றென்றும் நினைவாகி நிறைவீரே நீ
(நீர் அலைய

2005ம் ஆண்டு 26ம் திகதி ஒளிவிழாவுக்காக எழுதப்

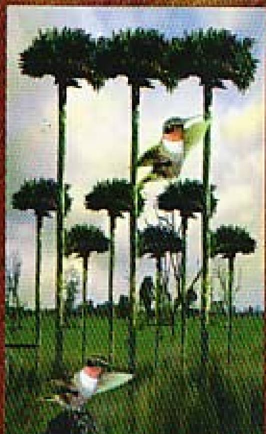

வாழ்க்கைத்
தேர் இழுக்க
வடம் பிடித்தோம்
வலம் வரும் போது
பாதி வீதியில்
கைவிட்டுப்போய் விட்டாய்
தனியே தேர் இழுக்க
தைரியம்
தந்து சென்றாய்
உயிராய்
இருந்த உந்தனுக்கு
நினைவு மலரும்
வடிவழகி உன் பெயர்
வண்ணம் என்னும்
சொல்லில் தந்தேன்
எண்ணம் நிறைந்து
கவிப் பூசையாய்
எண்ணி இருந்து ஏங்கி
என்படைப்பு எழுத்துருவில்
வந்திடக் காத்திருந்த உந்தனுக்கு
காலடிக் காணிக்கையாய்
சிறுவர் வண்ணம்
சிரம் தாழ்த்தி தருகின்றேன் - என்
நெஞ்சத் தேரில்
நீயிருக்க நான்
உலகெங்கும்
பவனி வருவேன் - என்னை
ஆண்ட அரசியே
அக்கினி வண்ணன்
உன் கணவன் - நான்

திருக்கோணமலை கவிஞர்
தம்பி தில்லைமுகிலன் எனும் துரைவீரசிங்கம்